

Sygn. akt V CZ 109/10

POSTANOWIENIE

Dnia 10 marca 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Zbigniew Kwaśniewski (przewodniczący)

SSN Krzysztof Strzelczyk (sprawozdawca)

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie ze skargi P. B. reprezentowanej przez przedstawicielkę ustawową G. B.
przy uczestnictwie T. B. i innych,
o wznowienie postępowania,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 10 marca 2011 r.,
zażalenia skarżącej na postanowienie w przedmiocie kosztów postępowania
zażaleniowego zawarte w pkt II postanowienia Sądu Okręgowego w W.
z dnia 29 lipca 2010 r.,

oddala zażalenie i zasądza od wnoszącej skargę na rzecz uczestniczki E. K.-B. kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 29 lipca 2010 r. Sąd Okręgowy w W. oddalił zażalenie, wniesione przez P. B. reprezentowaną przez przedstawiciela

ustawowego – jej matkę G. B., na postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 15 kwietnia 2010 r. o odrzuceniu jej skargi o wznowienie postępowania. W tym samym postanowieniu Sąd Okręgowy, na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z § 6 pkt 6 oraz § 13 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.), zasądził od wnoszącej skargę na rzecz uczestniczki postępowania E. K.-B. kwotę 900 złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Rozstrzygnięcie o kosztach zaskarżyła w imieniu małoletniej wnoszącej skargę o wznowienie postępowania skarżącej jej przedstawicielka ustawowa. W zażaleniu zarzuciła, że Sąd nie uwzględnił rodzaju sprawy i osoby skarżącej, która nie ma jakichkolwiek dochodów i oszczędności by uiścić tak wysokie koszty postępowania zażaleniowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie. Z samego faktu, iż małoletnia osoba, którą zastępuje w postępowaniu sądowym przedstawiciel ustawowy, nie dysponuje własnym majątkiem, ani nie osiąga dochodów nie oznacza uchylecia obowiązku zwrotu kosztów innym uczestnikom postępowania. Nie można bowiem pomijać, iż na rodzicach małoletniej skarżącej ciąży obowiązek ponoszenia wydatków jakie musi ona ponosić w związku z jej udziałem w postępowaniu sądowym. Jest to tym bardziej uzasadnione kiedy rodzice reprezentują małoletnie dziecko i podejmują za nie czynności procesowe. Zatem to matka powódki powinna wyłożyć środki na pokrycie niezbędnych kosztów postępowania, pod warunkiem, że mogła to uczynić bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny (zob. postanowienie SN z 25 maja 1960 r., 2 CZ 42/60, OSN 1961, z. III, poz. 78; postanowienie SN z 15 maja 1989 r., II CZ 80/89, nie publ). Z akt niniejszej sprawy wynika, że matka powódki utrzymuje się z wynagrodzenia za pracę w kwocie 2400 netto zł zaś niezbędne koszty utrzymania jej oraz jej rodziny nie uniemożliwiają jej pokrycia kosztów postępowania, które zostały zasądzone w niniejszej sprawie. Biorąc pod uwagę te okoliczności, brak jest zatem podstaw do zastosowania wyjątkowego rozwiązania przewidzianego w art. 102 k.p.c.

Z tych względów Sąd Najwyższy oddalił zażalenie skarżącej na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w związku z art. 394¹ i 398²¹ k.p.c. rozstrzygając o kosztach postępowania zażaleniowego, także według zasady odpowiedzialności za wynik, na podstawie art. 98 k.p.c. w związku z 398²¹ oraz art. 391 § 1 k.p.c.